

Sygn. akt II Ka 309/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SO Jerzy Kozaczuk SO Teresa Zawiślak (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 r.

sprawy **K. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 280 §1 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 16 kwietnia 2013 r. sygn. akt II K 888/12

wyrok w zaskarżonej części uchyła i sprawę oskarżonego K. K. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Węgrowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 309/13

UZASADNIENIE

A. D. i K. K. zostali oskarżeni o to, że w dniu 28 kwietnia 2012 roku w pociągu osobowym na trasie pomiędzy stacjami Ł. i O., gm. Ł., pow. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze bezpośrednim kradzieży mienia, wzięli udział w pobiciu M. K., uderzając go pięściami w okolice głowy i narażając go w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub w art. 157§1 kk, po czym po przeszukaniu jego ubrania zabrali mu w celu przywłaszczenia kopertę z zawartością pieniędzy w kwocie 300 zł, działając tym samym na szkodę M. K., przy czym A. D. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu przeszło 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zb. z art. 158§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w stosunku do A. D., a z art. 280§1 kk w zb. z art. 158§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w stosunku do K. K.

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Węgrowie:

I. oskarżonego A. D. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zb. z art. 158§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za ten czyn na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zb. z art. 158§1 kk w zw. z art. 11§2 kk skazał go, wymierzając mu na mocy art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 11§3 kk karę 3 lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego K. K. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 280§1 kk w zb. z art. 158§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za ten czyn na podstawie art. 280§1 kk w zb. z art. 158§1 kk w zw. z art. 11§2 kk skazał go, wymierzając mu na mocy art. 280§1 kk w zw. z art. 11§3 kk karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności – w stosunku do A. D. od dnia 30 sierpnia 2012 roku do dnia 31 sierpnia 2012 roku, zaś wobec K. K. od dnia 20 sierpnia 2012 roku do dnia 21 sierpnia 2012 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. zwolnił obu oskarżonych od opłaty, zaś powstałe w sprawie wydatki przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego K. K., który na podstawie art. 425§1 i 2 kpk zaskarżył powyższy wyrok w całości w odniesieniu do oskarżonego K. K.. Na zasadzie art. 427§1 i 2 kpk wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mogący mieć wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że dowody w sprawie niniejszej jednoznacznie wskazują na udział K. K. w zarzucanym czynie, podczas gdy istnieją wątpliwości w tym zakresie /podstawa z art. 438 pkt 3 kpk/. Wniósł o zmianę wyroku przez uniewinnienie K. K..

W związku z powyższym wyrok w odniesieniu do oskarżonego A. D. stał się prawomocny.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacji obrońcy oskarżonego K. K. nie można odmówić słuszności i dlatego zaskarżony wyrok należało uchylić, a sprawę tego oskarżonego przekazać Sądowi Rejonowemu w Węgrowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Odwoławczy po zapoznaniu się z aktami przedmiotowej sprawy i pisemnymi motywami zaskarżonego wyroku doszedł do przekonania, że Sąd Rejonowy w niewystarczający sposób wyjaśnił wszystkie okoliczności przedmiotowego zdarzenia, a w szczególności udziału w nim K. K., co czyni, iż wyrok w odniesieniu do tego oskarżonego jest przedwczesny.

Przede wszystkim należy zaznaczyć, że zebrane w sprawie dowody w niejednoznaczny sposób wskazują na winę oskarżonego K. K. w tym zdarzeniu. Jakkolwiek z zeznań S. L. wynika, iż w początkowej fazie zajścia zarówno A. D. jak i K. K. stwarzali wrażenie, że współdziałają razem i zamierzają okraść pokrzywdzonego, to jednak jest to jedynie poszlaka wskazująca na współdziałanie obu tych oskarżonych w popełnieniu przestępstwa rozboju na osobie M. K.. S. L. zeznał, że już w pociągu oskarżeni usiedli na siedzeniach sąsiadujących z ich siedzeniami, a następnie, kiedy wysiadła ostatnia osoba z tego przedziału, przesiedli się w taki sposób, że D. siadł obok pokrzywdzonego, a jego zachowanie wskazywało na zamiar kradzieży. Na prośbę S. L. skierowaną do K. K., aby ten przesiadł się z D., K. K. nie tylko nie chciał spełnić tej prośby L., ale wręcz przeciwnie, kłócił się z tym świadkiem, aby się nie wtrącał, a następnie obaj oskarżeni odgrazali się mu, machając przed nim rękami. Takie zachowanie, zdaniem tego świadka, wskazywało na działanie obu oskarżonych z wcześniej podjętym zamiarem popełnienia przestępstwa na szkodę M. K.. Nie można jednak pominąć faktu, że pokrzywdzony zawiadamiając o przestępstwie, w krótkim terminie po zdarzeniu, kategorycznie twierdził, że K. K. nie uczestniczył w tym rozboju, tylko patrzył, został z nim aż do stacji końcowej, gdzie pomógł mu wysiąść z pociągu. Pokrzywdzony twierdził również, że jego stan nietrzeźwości nie był tak wysoki, by nie wiedział co się z nim dzieje. Co prawda w dalszych swoich zeznaniach pokrzywdzony sugerował, iż nie wyklucza, że mogło go bić w pociągu więcej osób niż jedna, jednakże nie można nie zauważyć, że takiego przekonania pokrzywdzony ten nabrał po rozmowie ze S. L.. W świetle powyższego, wobec braku innych dowodów, a w szczególności świadków, którzy obserwowaliby zajście w pociągu, zaś S. L. przed skierowaniem aktu oskarżenia

przeciwko w/w zmarł, niezbędne było przeprowadzenie innych dowodów celem wyjaśnienia wiarygodności twierdzeń zarówno K. K., jak też M. K..

Zdaniem Sądu Odwoławczego uznanie winy K. K. na tym etapie postępowania było przedwczesne, bowiem wskazywała na jego winę jedynie poszlaka z zeznań S. L., a jak wynika z tych zeznań, S. L. wyszedł z pociągu przed dokonaniem przestępstwa rozboju i w zasadzie nie wiadomo, czy faktycznie K. K. w dalszym ciągu współdziałał z A. D. w popełnieniu tego występk. Dlatego też niezbędne było przesłuchanie w charakterze świadka żony pokrzywdzonego M. K. na okoliczność stanu trzeźwości pokrzywdzonego, rozmowy z mężem w czasie odbierania go z okolic dworca kolejowego, przebiegu rozmowy z K. K., a także ustalenie kto zawiadomił żonę pokrzywdzonego o konieczności zabrania go z okolic dworca kolejowego. Do wyjaśnienia powyższych okoliczności pomoce byłoby zażądanie bilingów rozmów telefonicznych z numeru telefonu żony M. K. z tego dnia.

Zdaniem Sądu Odwoławczego konieczne będzie także przesłuchanie w charakterze świadka A. D., który poza K. K. i pokrzywdzonym był jedyną osobą znajdującą się z nimi w ich przedziale w czasie popełnienia tego przestępstwa.

W świetle powyższego, Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok uchylił, a sprawę przekazał Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu tej sprawy Sąd rozważy, czy istotnie K. K. na podstawie okoliczności związanej z podróżą w towarzystwie innych w/w osób, miał świadomość, że A. D. ma zamiar popełnienia przestępstwa na osobie M. K. i czy współdziałał z nim w popełnieniu tego przestępstwa, kto zadawał ciosy pokrzywdzonemu i czy obrażenia ciała doznane przez M. K. powstały jedynie w wyniku pobicia w pociągu, czy też w innych okolicznościach, czy faktycznie pokrzywdzony po wyjściu z pociągu zachowywał się w taki sposób jak wyjaśniał K. K., czy też sam zadzwonił do żony, by zabrała go stamtąd. Dopiero wyjaśnienie tych wszystkich okoliczności pozwoli Sądowi na ustalenie rzeczywistego przebiegu zdarzenia (ewentualnie zamkniętego ciągu poszlak wskazujących na jego przebieg) i w przypadku ustalenia, że dowody te wskazują na winę oskarżonego K. K., Sąd rozważy wymiar kary orzeczonej wobec niego biorąc pod uwagę dyrektywę art. 53 kk i następnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Odwoławczy na podstawie art. 437§1 i 2 kpk i art. 456 kpk, orzekł jak w wyroku.